

Πρὸς τοὺς Ἀστείους ἐπιστολὴ
τοῦ παμφιλτάτου τοῦ Φασουλή.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς καὶ βλέπω καὶ διαβάζω
πῶς ἔχετε διάβασιν καθὼς κ' ἐγὼ ἀστειαν,
καὶ μὲ αὐτὸ τὸ Ἄστει σας καταδιωκεδάζω
καὶ λημονῶ τὰ ντέρτια μου καὶ τὴν ἐπιστρατείαν.
Δὲν ξέρετε τὸ Ἄστει σας τί ὄρεξι μοῦ κάνει...
ὁπὸ τὰ γέλωτα τὰ πολλὰ ντελίριο μὲ πρᾶνει.

Τὴν λέπην ἃς ἀφήσωμιν νὰ τρέγγῃ ὅσα βουκά,
διότι ὅσῃς ζωῆς αὐτῆς τὸ θηριώδες δράμα
ἢ ἀσειότης πάντοτε τὸν κόσμον κυβερνᾷ
μὲ σκῆπτρον ἐλαφρότατον καὶ ἰσχυρὸν σανάμα.
Αὐτὸ τὸ λέγει, κέρμοι, καὶ κάποιος Οὐφέλανδος,
ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Κλεμνωτὸς καὶ ὁ Ταλλεθράνδος.

Δι' ὅλ' αὐτὰ καὶ τὰ λοιπὰ μ' ἀρέσ' ἡ ἀσειότης,
λατρεύω καὶ τὸν κενισμὸν καὶ τὴν παραλυσίαν,
καὶ ἂν θεμιτὸς τοῦ Ἄστειος τεγγάνω θιασώτης,
μὲ δὲν χωνεύω κάποτε αὐτὴν τὴν Μιλησίαν.
Ὅπως εἰπεῖν μοῦ φαίνεται ὡς εἶδος Καρυαίτις,
κ' ἐφρέξατε γὰρ πόλεμον μὲ ὕλα τὰ σωστά της.

Μοῦ φαίνεται ὡς Λάκαινα μεστή φιλοπατρίας
καὶ θὰ μὲ κάμῃ δι' αὐτὸ σπουδαίως νὰ θυμώσω,
καὶ ἂν καὶ θέλω εὐγενῆς νὰ εἶμαι ὅσας κυρίας,
θ' ἀναγκασθῶ ἰσὺ ὕστερον νὰ τὴν ἐμβαλαρώσω.
Εἰπέτε της, παρακαλῶ, νὰ γείνη φαιδρωτέρα,
καὶ νὰ μὴ θέλῃ πόλεμον μὲ ἀνδρικών ἄερα.

Ναί, δὲν ταιριάζει πόλεμος ὅσῃν τρυφερὰν της φῶσιν,
δὲν εἶνε ὅσα πολεμικὰ τῆς γυναικὸς τὸ φόρτε...
αὐτὴ ὄφειλε ὡς γυνὴ νὰ ἔχη σ' ἄλλα κλίσην,
καὶ τὸ πολὺ καμμά φορὰ μ' ἐμὲ νὰ κἀνῃ κόρτε.
Σ' αὐτὰ νὰ καταγίνεται ἡ Μιλησία πρέπει,
γιατὶ κανεὶς τὸν πόλεμον δὲν τῆς τὸν ἐπιτρέπει.

Κ' ἐγὼ δὲν θέλω πόλεμον διὰ πολλὰς αἰτίας
καὶ οὐτε ἔχονε ἀγαπῶ ἀγρίας μουσικῆς,
γιατὶ κ' ἐγὼ καθνστερῶ εἰς τὰς ἐπιστρατείας,
καθὼς καὶ ὅλ' οἱ ἐφεδροὶ τῶν Δήμων Ἀττικῆς.
Ἀφοῦ λοιπὸν ἐνὸς ἀνδρὸς καρδία τὸν τρομάζει,
πρέπει κυρία δι' αὐτὸν μὲ λύσαι νὰ φρονιάξῃ.

Κ' ἐγὼ τὸ ἔθνος ἀγαπῶ, καθὼς καὶ σὲς ἐπίσης,
κ' ἐγὼ ἀγρίζω πάντοτε ὑπὸ φιλοπατρίας,
ἀλλὰ μ' ὄρεσαι ὅσῃν βουλὴν τ' ἀκούω συζητήσις
περὶ Κορδῶνη, ρεωσὶ Δημάρχου Κεντάρλιας,
περὶ ἁλιωτῶν, φουτιῶν καὶ Παναγωγιστῶν,
καὶ ἄλλα τέτοια πράγματα εἰρηρικὰ κ' ὠραία.

Σὰς βεβαίω δὲν ἔκαμα ποτὲ τὸ παλληκάρι,
ἀπὸ μικρὸς σγαίνομαι τὴν αἱματοχυσίαν,
καὶ κάμτε μοῦ, κέρμοι, παρακαλῶ, τὴ χάρι
νὰ μοῦ περιορίσῃτε αὐτὴν τὴν Μιλησίαν.
Αὐτὰ, ὦ Ἄστει φίλτατον, καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς,
καὶ μὲνῶ φίλος Φασουλής, καὶ ἀντ' αὐτοῦ...

Φασουλή

Σ. Δ. Βοὴ Φασουλή, βοὴ μασκάρᾳ, παραπολὺ τῆς ἡμῆρας,
ἀλλὰ ποσὸς μὴ λημονῆς πῶς εἶνε καὶ κυρία,
καὶ παῖσι, σὲ παρακαλῶ, τὸ κόρτε καὶ τῆς γλύκατις,
γιατὶ νὰ μὴν ἔχωμε καμμά μεγάλη φασαρία.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ

Ἐφ' ὅσον παρατηρῶ τὰ γινόμενα, εὐρίσκω σπανίας ὀρθό-
τητος καὶ ἀκριβείας τὴν τόσῳ συχνὰ ἐπαναλαμβανομένην
ἐκφρασιν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔλαβε πολεμικὴν στασιν, ἀφοῦ στε-
κόμεθα καὶ θὰ στεκόμεθα φαίνεται διαρκῶς ὠπλισμένοι καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς θέσεώς μας.

†
††

Μόνον ὁ Παρασκευαΐδης καὶ ὁ Βαμπᾶς, ἂν εὐρίσκοντο πῆ-
μερον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, θὰ ἠδύναντο νὰ φανώσιν ἀνάλογοι πρὸς
τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων.

†
††

Ἡ φιλοσοφικὴ βαθύτης καὶ ἡ ἀκριβῆς ἀλήθεια τῶν πα-
λαιῶν ἐκείνων ἀλλὰ πάντοτε νέων αἰσωπείων μύθων ὑπῆρξεν
ἀείποτε ἀνωμολογημένη. Ἄλλ' ὁ πρὸς αὐτοὺς θαυμασμός
μου ἠῤῥησε τὰ μέγιστα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτε ἤκουσα γνω-
στὸν τινα νομομαθῆ καὶ πολιτευόμενον λέγοντα προκειμένου
περὶ τινος ὄχι τόσον εὐφήμου πράξεως ὅτι ἂν ἐκεῖνος ἔκαμνε
τὸ ἑκατοστὸν αὐτῆς θὰ ἐγαλοῦσε ὁ κόσμος. Ὅπερ εἶνε τελεία
παράφρασις εἰς τὴν καθομιλουμένην τοῦ λογίου ἐκείνου τοῦ
λύκου, ὅστις βλέπων ἐσθιόμενον πρόβατον ἐσκέπτετο ἡλικὸς
θόρυβος θὰ ἐγίνετο εἰ αὐτὸς ἐποιεῖ τοῦτο.

†
††

Πόσον περισσότερον φῶς καὶ πόσῃν περισσοτέραν θερμό-
τητα θὰ εἶχομεν ἂν ἀστρονόμος τις κατώρθωνε νάνακαλύψῃ
σάπωνα πρὸς καθαρισμόν τῶν κηλίδων... τοῦ ἡλίου!

†
††

Ἀπὸ ἐτῶν ζητῶ καὶ δὲν κατορθῶν νὰ εὕρω γεωργὸν
γινώσκοντα νὰ ἐξάγῃ τὰς τετραγωνικὰς ρίλλας.

†
††

Χαρακτηριστικὰ πολὺ δυνατοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν μας:

Νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν πρῶτην του ἐρωτικὴν συνέντευξιν.

Νὰ ποσύγῃ ἑλληνα δανειστήν του.

Νὰ μὴ γείνη μέλος κανενὸς συλλόγου.

Νὰ κροχίζεται πατριωτικὸς λόγους χωρὶς νάνοιγῃ τὰς
σιαγόνας.

Νὰ κατορθῶν ὥστε νὰ μὴ διεξίγῃ τὰς προσωπικὰς δια-
φορὰς καὶ ὑποθέσεις του διὰ διατριβῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι, κλ.

Εἶδος ἀνθρώπου πολὺ σπάνιον.

†
††

Ὁ Βέρτερος ἠγάπα, λέγει, τὸ κυανοῦν του ἱμάτιον καὶ
τὸν πράσινον ἐπενδύτην του, διότι τῷ ἐνεθυμίζον τὴν Καρ-
λότταν. Κ' ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ πολὺ, ὦ κυανοῦν μου ἱμάτιον καὶ
ὦ φαῖόν μου πανταλόνιον, διότι εἴθε τὰ μόνα ἀποκτήματα
τῆς ἱματισθήκης μου· ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις, ἣν μοὶ φέρετε, εἶνε
πολὺ πικροτέρα, διότι μοὶ ἐνθυμίζει τὸν ράπτῃν μου. εἰς ὃν
ἀκόμη σὰς χρεωστῶ.

†
††

Ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς καταπτώσεως τῆς χρι-
στιανικῆς θρησκείας νομίζω ὅτι εἶνε καὶ ἡ ἐξῆς: Ἡ προφα-
νῆς ἀντίφασις ἥτις περιείχετο μεταξύ τῶν λόγων τοῦ Σωτή-
ρος, δι' ὧν κηρύττων ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζῆσεται ἄν-
θρωπος διήγειρε τὴν ὄρεξιν τῶν πιστῶν του, καὶ τῆς δια-
φεύσεως τῶν ἐλπίδων των εἶτα διὰ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς,
ἐν ἣ ἤρκειτο ζητῶν παρὰ τοῦ πατρὸς του ὑπὲρ αὐτῶν μόνον
τὸν ἔρπον αὐτῶν τὸν ἐπιούσιον.

†
††

Πάντοτε ἐπεθύμησα νὰ ἤξευρα τί θὰ ἠσθάνετο ἀρὰ γε ὁ Δι' ἄγγελος ἐν τῷ συνέβαινε νὰπαγγεῖλη ποτὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ ἔφθανεν εἰς τὴν γνωστὴν φράσιν: « Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν ».

††

Δανεικόν:

Τὶ ὑπερμεγέθη φασόλια πρέπει νὰ τρώγῃ ὁ θεὸς τῶν ἀνέμων Αἴολος!

††

Σκέψεις παγωμένου:

Ὁ χειμὼν ἤρχισεν. Ἀποφεύγετε τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια ὑποπτεύετε ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ σᾶς κάμουν ψυχρὰν ὑποδοχὴν.

††

Ἀπεναντίας ἐπιζητεῖτε πάσῃ δυνάμει τὴν συναναστροφὴν ἐκείνων ὅσοι συνήθως σᾶς κάμουν νὰ ιδρώτατε ἢ νὰ σκάνατε ἀπὸ ἀγανάκτησιν ἢ ἀνυπομονησίαν.

††

Πολὺ δυστυχεῖς πρέπει νὰ εἶνε οἱ ἄνθρωποι οἱ διακτεροῦντες τὴν ψυχραμίαν τῶν καὶ τῶν χειμῶνα.

††

Τὶ ἀπλοῖκοι εἶνε ἐν χειρῷ χειμῶνος οἱ ῥήτορες τῆς βουλῆς ἢ τῶν διαφόρων συλλόγων οἱ νομίζοντες ὅτι τὸ ἀκροατήριόν των τοὺς χειροκροτεῖ, ὅσῳκι συμβαίνει τοῦτο, ἐξ εὐχαριστήσεως! Τὸ κάμνει διὰ νὰ ζεσταίνεται.

††

Πόσον λυποῦμαι τοὺς ταλαιπώρους ἐκείνους δικηγόρους, οἵτινες εἶνε ἠναγκασμένοι ἐν μέσῳ πολλῶν χειμῶνι νὰ πηγαίνουν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον!

††

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς μου μοὶ γράφει ὅτι προχθὲς εἰς πλούσιος Ἑσκιμῶς, κατερχόμενος κατ' ἔτος τακτικῶς ὅπως διέλθῃ τὸν χειμῶνά του ἐκεῖ ὅπως οἱ ἄλλοι Εὐρωπαϊοὶ μεταβαίνουν εἰς Ἰταλίαν ἢ εἰς Νίκκιαν, ἐνῶ τὸ θερμόμετρον εἰδείκνυε μόνον 25 βαθμούς, μετέβη εἰς κατάστημά τι ψυχρῶν λουτρῶν καὶ ἐφυγεν ἀπορῶν καὶ καταδυσσαρευστῆμένος διότι τὰ εὔρε κλειστά!

††

Τί καλὰ! Ἡμεῖς ἐφέτος ἐδῶ δὲν θὰ αἰσθανθῶμεν διόλου χειμῶνα καὶ τὰ κάρβουνα καὶ τὰ ξύλα θὰ ὑποτιμηθῶν ἀνυπολογίστως, ἀφοῦ θὰ μᾶς θερμαίνῃ τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα.

††

Με πληροφοροῦσιν ὅτι τὴν παρελθούσαν πέμπτην τρεῖς ἄνθρωποι εὐρέθησαν νεκροὶ ἐκ τοῦ ψύχους ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης ἀνεκαλύφθη ὅτι, μ' ὄλον τὸ σφοδρότατον ἐκεῖνο ψῦχος τῆς προχθῆς, εἶχον ἀποτολήμῃσι νὰναγνώσωσι καὶ τὸ πολιτικὸν δελτίον μιᾶς τῶν πρωτῶν ἐφημερίδων μας.

Κρέκ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Ἠχοῦ τῆς Τήνου:

« Ὁ κ. Μαυραμαρᾶς ἰσχυρίζετο ὅτι τὰ βᾶθη τῆς θαλάσσης . . . ἔχουσι βᾶθος 33 μέτρων. »

+++

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

α Αἱ λέμβοι μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστράτων ἐξῆλθον εἰς

τὸ πέλαγος καὶ ἐφώναζον παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ. . . »

+++

Ἐκ τοῦ Μπαλντᾶ ἐφημερίδος ἐμμέτρου τῶν Πατρῶν:

« Δεύτερον ἐρωτώμεθα τὰ ἡμῖν παιδιὰ τῆς ποῦ βλέπομεν τῆς Μάνας μας τὴν τόση δυστυχίᾳ τῆς. »

+++

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

« Ἄς προσκληθῶν κι' ἄς ρωτηθῶν τῆς Στερεᾶς οἱ Α'.

Μωρέως καὶ τῶν νήσων μας ἄς προσκληθῶν διότι αὐτοὶ εἶνε τῆς πατρίδος τὸ πρῶτον τῆς τὸ εἶδος. »

+++

Ἐκ τῆς Λακωνίας:

« . . . Ἄς ἐνεργήσωμεν διὰ τοῦ αἵματός μας, διὰ τῶν χρημάτων μας, διὰ τῶν κτηνῶν μας καὶ πάντων τῶν ἀψύχων παρ' ἡμῖν ὄντων. »

+++

Ἐκ τοῦ φιλότου Φαροῦ τῆς Σύρου:

« Ἀλλὰ τὸ ὠραιότερον εἶνε ὁ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ μαρμάρινος σταυρὸς, βλέποντες αὐτὸν θέλετε θαυμάσει τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ὅτε προχθὲς εἶδομεν αὐτὸν μᾶς ἐράνη ὡς νὰ ἐβλέπομεν ἕνα πελώριον ἵππον νὰ ἵππεύεται παρ' ἐνός ψύλλου. »

Ρευσοχημική

ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Ἐπίγραμμα).

Καὶ λέγουσιν πῶς δὲν εἴμεθα ἱστορικοὶ καθόλου καὶ πῶς δὲν ἔχομεν πολλὰ εὐρῆθικῶν συμβάντων, ἀλλ' ὅμως στήν ἀπτήγησιν τοῦ πρώτου ποροβάλου ἐξ ἱστορίας ἔθρικῶς ἐκδίδουσι τίλος πάντων. Καὶ οὕτω εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἐφιδραίατ θὰ ἔχη καθε ἡμερῶν καὶ μίαν ἱστορίαν.

BIBLIA

Μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας τετυπωμένον ἐξεδόθη ἐν κομψῷ τεύχει τὸ προαγγελθὲν Γεωγραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Κ. Σαόου, ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ἀντιπροσωπεύοντες δ' ἐν αὐτῷ οἱ ἱκανῶν διατριβῶν ἢ τι ποιήσεις καὶ ὁ πιεζὸς λόγος ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν περὶ τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν ἀσχολουμένων, οἵτινες συνεμόρφωσαν τὴν ἐμπνευστὴν αὐτῶν πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ τίτλου τοῦ ἡμερολογίου ὑποδεικνυόμενον σκοπόν. Καὶ γεωγραφίαι δὲ πολλαί, ἐξ ὧν ἀρκετὰ ἐπιτυχεῖς, κοικίλλουσι τὸ κείμενον τοῦ βιβλιαρίου, τιμωμένον ἀντὶ δραχμῆς.

Ἄταν χρησίμου καὶ καλοῦ ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν ἀνέλαβεν, ὡς ἀγγελλεῖ, ὁ γνωστός νέος ἰδιοκτῆτης τῶν καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλᾶ κ. Α. Κωνσταντινίδης, τὴν ἀναδημοσίευσιν ἐν πολυτελεῖ μὲν ἐκδόσει ἀλλ' ἅμα καὶ εὐθνή κατὰ φυλλάδια τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου, ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τούτου. Περὶ τῆς ἐπιτυχῆς δὲ καὶ πλήρους διεξαγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως μ' ὄλας τὰς δυσχερείας, ἃς συνεπάγεται, ἐγγράται ἡ φήμη τῶν καταστημάτων ἅτινα ἀναλαμβάνουσιν αὐτήν. Ἐκαστὸν φυλλάδιον, ὧν ἡ ἐκδοσις ἀρχεται προσεχῶς, θὰ τιμᾶται λεπτῶν 60, ἐπὶ καλοῦ χάρτου, κάλλιστα τετυπωμένον καὶ κοσμούμενον ἐνιαχοῦ δὲ εἰκόναν.